

شماره پرسش: ۲۸۴۰۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۴/۱۴ ۲۳:۰۸:۳۶

متن پرسش

با سلام مجدد خدمت عزیزم استاد طاهرزاده: در مبحث نظام احسن و اینکه خداوند به بهترین و احسن ترین و کاملترین شکل ممکن عالم را بی نقص خلق و هدایت می نماید مطالبی را بیان فرمودید و در هنگام مطالعه حرکت جوهری و حرکت و نیازمندی عالم ماده و تبدیل ضعفها به کمالها و قوه ها به فعلیت ها این سوال پیش آمد که چگونه این دو را می شود با هم جمع کرد؟ آیا خداوند عالم را ناقص خلق کرده بعد به او کمال می دهد که این برداشت من احتمالا اشتباه است. این پارادوکس ذهنی من چگونه مرتفع می شود استاد؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خداوند از قول حضرت موسی و هارون «علیهماالسلام» می‌فرماید آن‌ها در توصیف پروردگار خود چنین گفتند: «رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى» پروردگار ما آن کسی است که در ابتدا، خلقت هر چیزی را به آن چیز می‌دهد و سپس آن را هدایت می‌کند. این یعنی هر موجودی در ذات خود امکان تحقق اولیه‌ای را دارد که بستری خواهد شد برای گرفتن فیض بعدی. زیرا مخلوقات در ذات خود، ممکن‌الوجودند و نه واجب‌الوجود. و ممکن‌الوجود، وجوه امکانی‌اش ذاتی آن است. موفق باشید